

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců
JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: Z. S., nar. X,
bytem X,
zastoupený Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou, advokátkou,
se sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha,

proti
žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje,
se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2024, č. j. KK/1735/LP/24-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce požádal Městský úřad Sokolov coby povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též jen: „ZSPI“) o poskytnutí kopie usnesení Městského úřadu Sokolov (dále též jen: „povinný subjekt“) o zastavení řízení vedeného jím pod sp. zn. MUSO/68213/2022/OPŽÚ/TESK, a to včetně doložky právní moci, informace o dni jeho vypravení a doručení. Povinný subjekt žalobci poskytl část

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

požadovaných informací, přičemž rozhodnutím ze dne 18. 3. 2024, č. j. MUSO/27854/2024/OPŽÚ/LASI3, částečně odmítl žalobci poskytnout informaci, pokud jde o osobní údaje představující jméno a příjmení, datum narození, adresu bydliště, registrační značku silničního vozidla a podpis úřední osoby nacházející se na usnesení. Toto rozhodnutí napadl žalobce odvoláním, v němž rozporoval důvody neposkytnutí části informace spočívající v podpisu úřední osoby. Žalovaný však rozhodnutím ze dne 24. 4. 2024, č. j. KK/1735/LP/24-3, žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí povinného subjektu potvrdil.

2. Spor mezi účastníky se tedy vede o otázku, zda byl povinný subjekt oprávněn neposkytnout žalobci část jím žádané informace spočívající v provedení podpisu oprávněné úřední osoby nacházející se na jím kýženém usnesení.

Obsah žaloby

3. Žalobce uvedl, že v odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu nesouhlasil s anonymizací podpisu oprávněné úřední osoby. Připustil, že dle § 8a odst. 1 ZSPI požívají osobní údaje ochrany, pro kterou se postupem dle ZSPI neposkytnou, avšak poukázal na § 8a odst. 2 ZSPI, dle kterého se tato ochrana nevztahuje na osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho úřední činnosti. Právě o takový případ se však v posuzované věci jednalo.
4. Žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentuje tím, že poskytnutí těchto údajů zapovídá nařízení Parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále též jen: „GDPR“) a poukázal též na absenci souhlasu fyzické osoby s poskytnutím informace. Žalovaný učinil závěr, že anonymizací jsou v nezbytné míře odstraněny údaje, na jejichž základě je či by mohla být identifikovatelná konkrétní fyzická osoba, opět s odkazem na čl. 4 odst. 1 GDPR. Podle žalovaného může podpis představovat vlastnoručně vytvořenou značku stvrzující autorství dokumentu nebo souhlas s obsahem dokumentu, která naplňuje definici osobního údaje, a dále uvedl, že poskytnutý podpis může být v praxi eventuálně zneužitelný.
5. Žalobce učinil nesporným tvrzení, že podpis je osobní údaj. Jedinou otázkou k posouzení zbývá, zda povinný subjekt měl povinnost tento osobní údaj poskytnout, či nikoliv. ZSPI totiž obecně poskytování osobních údajů vylučuje, avšak stanoví výjimky z tohoto pravidla v § 8a odst. 2 a § 8b odst. 1, a dále stanoví výjimky z výjimek v § 8 odst. 2.
6. Podle § 8a odst. 1 ZSPI platí, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. Jedná se o generální pravidlo, právním předpisem, upravujícím ochranu osobních údajů je pak GDPR, které by opravdu vylučovalo poskytnutí osobního údaje. Podle § 8a odst. 2 ZSPI povinný subjekt poskytne údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčních nebo pracovních zařazení. Tato právní úprava zakotvuje výjimku z obecného pravidla. V projednávané věci se žalobce domáhal poskytnutí podpisu oprávněné úřední osoby, údajně umístěného na rozhodnutí správního orgánu, které měla vyhotovit oprávněná úřední osoba, jejíž podpis měl být na tomto

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

rozhodnutí obsažen. Žalobce se tedy dožadoval poskytnutí osobního údaje, avšak jednalo se osobní údaj zaměstnance veřejné správy, který vypovídal o jeho úřední činnosti. Jednalo se tak o osobní údaj, který splňoval kritéria výjimky dle § 8a odst. 2 ZSPI.

7. Podle žalobce není pravdou, že by poskytnutí údajů zapovídalo GDPR, a to proto, že z čl. 2 odst. 2 písm. d) GDPR plyne, že se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení. Povinný subjekt zpracovával osobní údaje v souvislosti se stíháním přestupku, tedy v případě, kdy jde o činnost sloužící k ochraně společnosti před hrozbami pro veřejnou bezpečnost, neboť právě z toho důvodu jsou přestupky na úseku dopravy stíhány.
8. Dalším důvodem pro poskytnutí informace je skutečnost, že v případě osobních údajů úředních osob, které vypovídají o jejich úřední činnosti, stanoví ZSPI v § 8a odst. 2 výslovně, že se osobní údaje poskytnou. Je vcelku bez relevance další argument žalovaného, kterým vysvětluje, že podpis pojmově podléhá definici osobního údaje dle čl. 4 odst. 1 GDPR. Z uvedeného je zřejmé, že GDPR se v případě osobních údajů zaměstnanců veřejné správy vypovídající o jejich úřední činnosti, neuplatní a není proto zapotřebí ani souhlasu dotčené fyzické osoby.
9. Argument žalovaného, dle něž při požadování informací chráněných dle § 8a ZSPI, přičemž dle § 8b odst. 2 ZSPI je zcela vyloučeno jejich poskytnutí, je poněkud zmatečný a zcela nepřipadný. Důvodem je, že § 8b odst. 2 ZSPI dopadá na úplně jiné případy, kdy stanoví výjimku z obecného pravidla vyjádřeného v § 8b odst. 1 ZSPI. § 8b odst. 1 ZSPI stanoví poskytnout základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky, § 8b odst. 2 ZSPI stanoví výjimku pro případy, kdy těmito poskytnutými veřejnými prostředky jsou sociální dávky.
10. I pokud šlo o chybu v psaní a žalovaný mínil odkázat na § 8a odst. 2 ZSPI, tvrzení by i v takovém případě nedávalo valného smyslu, když § 8a odst. 2 ZSPI naopak stanoví povinnost k poskytnutí osobních údajů o úřední osobě v souvislosti s její úřední činností. O tom, že se nejednalo o chybu v psaní, svědčí i odkaz žalovaného na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 8 A 45/2020-33, ten se totiž zabýval právě interpretací § 8 odst. 2 ZSPI. Z tohoto důvodu je odkaz na zmíněný rozsudek bez hodnoty pro projednávanou věc.
11. Úvahy žalovaného o tom, že podpis může představovat vlastnoručně vytvořenou značku stvrzující autorství dokumentu nebo souhlas s obsahem dokumentu, která naplňuje definici osobního údaje, je bez relevance, neboť není sporu, že podpis je osobním údajem. Právě proto, že představuje značku stvrzující autorství dokumentu – správního rozhodnutí, či souhlas s ním, se takový osobní údaj dle § 8a odst. 2 ZSPI poskytne.
12. Žalobce souhlasil se žalovaným, že poskytnutý podpis je v praxi zneužitelný, takový argument ale neobstojí, neboť by stejně mohli účastníci správního řízení podávat k správnímu orgánu nepodepsaná podání s odůvodněním, že by jejich podpis mohl být zneužit. Žalobce přirozeně nijak nemíní podpis úřední osoby zneužít. Důvodem, proč se domáhá poskytnutí podpisu je nestandardnost věci, kdy z poskytnutého rozhodnutí se podává, že povinný subjekt jako správní orgán obdržel dne 30. 6. 2022 doznání řidiče o tom, že řídil vozidlo, přičemž rozhodnutí o zastavení řízení bylo vydáno dne 11. 12. 2023, tzn. o rok a půl později, za situace, kdy se z odůvodnění rozhodnutí podává, že nebylo prováděno žádné dokazování, kdy samotný obviněný měl poslední podání učinit dne 8. 2.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

2023, přičemž následně povinný subjekt jako správní orgán nečinil žádné další kroky, aby o 10 měsíců později vydal rozhodnutí. Takový postup působí nestandardně, nezákonně a vyvolává pochybnosti. Jedním z možných vysvětlení nestandardní a nezákonné pasivity správního orgánu totiž může být i právě nesouhlas úřední osoby s vydáním rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného

13. Podle žalovaného je napadené rozhodnutí zákonné a formálně i věcně správné. Pro poskytnutí informace musí být splněny tři podmínky: 1) osobní údaj se musí týkat v zákoně zmíněného subjektu údajů; 2) osobní údaj vypovídá o veřejné nebo úřední činnosti, funkčním nebo pracovním zařazení, v souhrnu tedy o profesním, nikoliv soukromém životě. Údaje o funkčním nebo pracovním zařazení zahrnují informace o tom, že daná osoba zastává konkrétní funkci nebo je zařazena na určitou pracovní pozici při výkonu veřejné správy. Typickými profesními osobními údaji, které lze poskytnout a zveřejnit prostřednictvím webových stránek povinného subjektu, jsou: jméno, příjmení, titul, funkční a pracovní zařazení, pracovní e-mail, telefon, náplň práce; 3) povinný subjekt profesní údaje poskytne, pokud při posuzování žádosti nedospěje k závěru, že ochrana soukromí subjektu údajů převažuje nad veřejným zájmem na poskytnutí informace.
14. Smyslem práva na informace je kontrola výkonu státní moci činěná veřejností. Právo na informace však není možné pojmout jako právo konkrétní jednotlivé osoby žádat informace pouze pro svou individuální potřebu, nýbrž jako právo získat informace za účelem určitého veřejného zájmu. Neměly by být poskytnuty informace, které se týkají soukromí úřední osoby.
15. Na zpracování osobních údajů ve formě jejich zpřístupnění a zveřejnění podle ZSPI dopadá především právní titul upravený v § 43 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, podle kterého může správce zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů jen tehdy, jestliže poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci orgánu veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo funkčním nebo pracovním zařazení. První z uvedených předpokladů je naplněn. Druhý, dle něž se musí jednat o informace vypovídající o veřejné nebo úřední činnosti, případně o funkčním nebo pracovním zařazení, však již podle názoru žalovaného splněn není. Sama skutečnost, že určitý dokument byl podepsán zaměstnancem povinného subjektu, kterým a kdy, o veřejné či úřední činnosti vypovídá a jako taková musí být poskytnuta, a to například tím způsobem, že na zpřístupněné fyzické kopii dokumentu je podpis dané osoby začerněn. Podpis jako takový, jeho vlastní provedení, je však již informací další, pro poskytnutí požadované informace, např. kopie správního rozhodnutí, nikoliv nezbytné, a zároveň v praxi velice zneužitelné. Lze se tedy domnívat, že podpis představitelů povinného subjektu by jako součást zpřístupňovaného dokumentu neměl být poskytnut.

Replika žalobce

16. K vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že jádrem sporu je otázka, zda byl žalovaný oprávněn anonymizovat podpis oprávněné úřední osoby na správním rozhodnutí. Žalobce má zájem na zjištění, zda bylo rozhodnutí vůbec oprávněnou úřední osobou podepsáno. Na žalobce působí poněkud nedůvěryhodně, pokud se snaží povinný subjekt podpis

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

neposkytnout. Žalobce nemá žádný zájem na samotné oprávněné úřední osobě, žalobce si ani nepamatuje jméno oprávněné úřední osoby, na věc hledí ryze objektivně, tedy zda rozhodnutí bylo podepsáno, a proč úřad natolik tají podpis, bylo-li rozhodnutí podepsáno řádně.

17. Žalovaný uvedl, že k poskytnutí informace musí být splněny tři podmínky, k tomu žalobce konstatoval, že podmínka 1) a 2) byla splněna, podmínku 3) právní předpis nestanoví, ale i kdyby stanovil, byla by splněna také. První podmínka byla splněna proto, že osobní údaj se týká zaměstnance veřejné správy, druhá pak proto, že požadovaný osobní údaj vypovídá o úřední činnosti dotčené osoby, neboť je sám náležitostí úřední listiny. Jedná se o podpis na listině, která byla vyhotovena dle veřejného práva, za jejíž autorství dostala dotčená úřední osoba zaplacen z veřejných zdrojů a podpis je povinnou náležitostí dle právního předpisu. Třetí podmínku právní předpis nestanoví. ZSPI nedává správní uvážení o tom, zda převahuje ochrana veřejného zájmu či ochrana soukromí.
18. Osoba, která vstupuje do zaměstnaneckého či služebního poměru jako oprávněná úřední osoba, musí být srozuměna s tím, že její podpis bude do jisté míry veřejným údajem a nebude požívat ochrany soukromí, protože z právního předpisu vyplývá, že oprávněná úřední osoba podepisuje rozhodnutí.
19. Rozhodl-li se žalobce jako zástupce veřejnosti v tomto případě vykonat kontrolu nad tím, zda má rozhodnutí veškeré náležitosti a zda je vůbec podepsáno oprávněnou úřední osobou, pak se jedná právě o takovou kontrolu veřejnosti, kterou žalovaný vyzývá, a účel ZSPI je tak zachován.
20. Úřední osobě nic nebrání v tom, aby při své úřední činnosti užívala jiný podpis než v soukromém životě, má-li potřebu jej chránit. Úřední osoba byla již při vstupu do pracovního poměru srozuměna s tím, že se s jí podepisovanými písemnostmi budou seznamovat další osoby.
21. K námitce žalovaného, že ve věci není naplněna podmínka pro zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů žalobce konstatoval, že kdyby nebyla naplněna tato podmínka pro zpracování osobních údajů, tak by povinný subjekt nemohl rozhodnutí obsahující podpis úřední osoby ani archivovat či odeslat účastníku, neboť i tyto činnosti představují zpracování osobních údajů. Již z toho důvodu se tedy nelze s námitkou žalovaného ztotožnit.
22. Žalobce zejména nesdílí názor, že by v tomto případě informace nevypovídala o úřední činnosti oprávněné úřední osoby. Je-li podpis úřední osoby začerněn, nelze vykonat veřejnou kontrolu, zda se na listině vůbec nachází, a už vůbec nelze přezkoumat, zda jde vskutku o podpis oprávněné úřední osoby, která rozhodnutí měla vydat. Podpis na vydaném rozhodnutí, jako veřejnoprávním aktu, je přímou součástí činnosti úřední osoby, a tedy vypovídá o činnosti úřední osoby, neboť vypovídá o tom, zda dokument podepsala, či nikoliv, a o tom, zda dokument touto úřední osobou vyhotovený má zákonné náležitosti.
23. Je stěžejně představitelné, že by podpis úřední osoby byl zneužit. Žalobce nevěří, že by mu snad banka poskytla půjčku na základě toho, že sdělí jméno oprávněné úřední osoby a předloží její podpis. Obchodní rejstřík obsahuje naskenované listiny podepisované u notáře a další listiny obsahující podpisy a kromě toho obsahuje veškeré identifikační údaje.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

24. Argument ochrany soukromí nemůže v případě úřední osoby, která již z definice své profese a na základě textu právního předpisu, musí být srozuměna, že se s jí podepisovanými dokumenty budou seznamovat třetí osoby, obstát. Podpis na rozhodnutí zároveň vypovídá o úřední činnosti úřední osoby. Není tak dán žádný důvod k odklonu od § 8a odst. 2 ZSPI, dle které se osobní údaje o zaměstnanci veřejné správy, vypovídající o jeho úřední činnosti poskytnou.

Posouzení věci

25. Soud pouze pro přehlednost konstatuje, že po předběžném posouzení žaloby dospěl k závěru, že není vyloučeno, že by mohl žalobě vyhovět a uložit Městskému úřadu Sokolov, aby žalobci požadované usnesení včetně provedení jejího podpisu poskytl, proto vyzval dotčenou úřední osobu, zda hodlá uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Kdyby tak soud neučinil, dotčená osoba by se mohla proti poskytnutí rozsudku bránit až *ex post*, a to zásahovou žalobou, která by však takto opožděně její osobnostní práva efektivně neochránila. Krajský soud chtěl proto mít ještě před rozhodnutím možnost zohlednit i názor dotčené osoby, neboť proti žalobcovu právu na informace stojí právě ochrana její osobnosti. Tento postup soudu odpovídá také judikatuře NSS; například lze uvést rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012–62, podle něhož osoba, o jejímž platu se má požadovaná informace poskytnout, vždy přichází v úvahu v řízení před soudem jako osoba zúčastněná na řízení podle § 34 s. ř. s. Dotčená osoba však soudu sdělila, že práva osoby zúčastněné na řízení uplatňovat nebude.
26. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Oba účastníci s tím vyjádřili výslovný souhlas. Přitom soud neshledal potřebu dokazování.
27. Žaloba není důvodná.
28. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti.
29. Žádostí datovanou dnem 15. 3. 2024, doručenou Městskému úřadu Sokolov dne 18. 3. 2024 požádal žalobce o poskytnutí informace v podobě usnesení o zastavení řízení vydaného v řízení vedeném pod sp. zn. MUSO/68213/2022/OPŽÚ/TESK, a to včetně informace, zda nabylo právní moci, kdy bylo vypraveno a kdy bylo doručeno.
30. Dne 18. 3. 2024 poskytl Městský úřad Sokolov žalobci část jím žádané informace v podobě kopie usnesení Městského úřadu Sokolov ze dne 11. 12. 2023, č. j. MUSO/68213/2022/OPŽÚ/TESK-11. Současně žalobci sdělil, že bylo doručeno dne 15. 12. 2023. Ostatní informace jsou vyznačeny na usnesení (vypravení dne 11. 12. 2023, nabytí právní moci dne 3. 1. 2024). Současně rozhodnutím ze dne 18. 3. 2024, č. j. MUSO/27854/2024/OPŽÚ/LAS13, částečně odmítl žalobci poskytnout informaci, pokud jde o osobní údaje představující jméno a příjmení, datum narození, adresu bydliště, registrační značku silničního vozidla a podpis úřední osoby nacházející se na usnesení. Městský úřad Sokolov přitom poukázal na to, že k poskytnutí osobních údajů fyzických osob nedaly souhlas osoby, k nimž se tyto údaje vztahují, přičemž není splněna žádná jiná podmínka stanovená v čl. 6 odst. 1 GDPR, což vytváří zákonný důvod pro částečné odmítnutí žádosti o poskytnutí informací dle § 8a ZSPI.
31. V odvoláním datovaném dnem 5. 4. 2024 a doručeném Městskému úřadu Sokolov dne 8. 4. 2024 žalobce vyjádřil, že uznává anonymizaci poskytnutého usnesení až na anonymizaci

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

podpisu oprávněné úřední osoby. Podle žalobce se jedná o údaj o veřejně činné osobě, který měl být poskytnut podle § 8a odst. 2 ZSPI.

32. Žalovaný však tento žalobcův názor neakceptoval. Napadeným rozhodnutím ze dne 24. 4. 2024, č. j. KK/1735/LP/24-3, jeho odvolání zamítl a rozhodnutí Městského úřadu Sokolov potvrdil. Uvedl přitom, že „pokud povinný subjekt shledá po obdržení žádosti, že dokument, který žadatel požaduje, obsahuje osobní údaje, které jsou chráněny na základě § 8a InfZ, přičemž na základě § 8b odst. 2 InfZ je zcela vyloučeno jejich poskytnutí, je povinen provést anonymizaci (viz rozsudek Městského soudu v Praze 8 A 45/2020-33 ze dne 29. 10. 2020). Anonymizací jsou v nezbytné míře odstraněny údaje, na základě nichž je či by mohla být identifikována konkrétní fyzická osoba (srov. čl. 4 bod 1 GDPR).“ Podpis fyzické osoby lze podle žalovaného považovat za vlastnoručně vytvořenou značku stvrzující autorství dokumentu nebo souhlas s obsahem dokumentu, která naplňuje definici osobního údaje uvedenou v čl. 4 písm. a) ZSPI. Jedná se o informaci vztahující se plně k identifikaci fyzické osoby. „Poskytování osobních údajů postupem podle InfZ, tedy jejich zpřístupnění žadateli a následné zveřejnění na internetu, které je povinnému subjektu uloženo ustanovením § 5 odst. 3 InfZ, pak naplňuje definici zpracování osobních údajů podle ustanovení § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů (...). Zákon o ochraně osobních údajů je i s odkazem na § 8a InfZ nezbytně aplikovat v plné míře. Odvolací správní orgán zastává názor, že podpis jako takový, jeho vlastní provedení, je však již informací další, tedy pro poskytnutí požadované informace, tj. kopie správního rozhodnutí, nelze poskytovat podpis úřední osoby, neboť se jedná o osobní údaj, který je v praxi zneužitelný. Povinný subjekt postupoval správně, když podpis úřední osoby neposkytl s přihlédnutím k výše uvedenému a také z důvodu povinnosti respektovat osobní a soukromý život úřední osoby.“
33. Při rozhodování soud vyšel z následující právní úpravy.
34. Podle § 8a odst. 1 ZSPI: „Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.“ Podle druhého odstavce téhož ustanovení: „Povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.“
35. Dle § 86 občanského zákoníku: „Nikdo nesmí zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod. Zejména nelze bez svolení člověka narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo pořizovat o tom zvukový nebo obrazový záznam, využívat takové či jiné záznamy pořízené o soukromém životě člověka třetí osobou, nebo takové záznamy o jeho soukromém životě šířit. Ve stejném rozsahu jsou chráněny i soukromé písemnosti osobní povahy.“
36. Podle § 90 občanského zákoníku: „Zákonný důvod k zásahu do soukromí jiného nebo k použití jeho podobizny, písemnosti osobní povahy nebo zvukového či obrazového záznamu nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka.“
37. Dle čl. 4 odst. 1 GDPR: „Pro účely tohoto nařízení se rozumí: osobními údaji veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.“ Dle čl. 4 odst. 2 GDPR: „Pro účely tohoto nařízení se rozumí: zpracováním jakákoliv operace nebo soubor

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení.“

38. Čl. 5 GDPR vyjmenovává zásady zpracování osobních údajů, mezi nimi zákonnost, korektnost a transparentnost [čl. 5 odst. 1 písm. a)], účelové omezení [čl. 5 odst. 1 písm. b)] a minimalizace údajů [čl. 5 odst. 1 písm. c)].
39. Podle čl. 6 odst. 1 písm. c) GDPR: „Zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu: zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje.“
40. Soud především konstatuje, že napadené rozhodnutí trpí vadou, neboť odkazuje na právní úpravu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Ten byl však zrušen již v roce 2019, a to zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Se žalovaným se tedy rozhodně nelze shodnout na tom, že zákon o ochraně osobních údajů je v posuzované věci „nezbytné aplikovat v plné míře“. Soud však dospěl k závěru, že tato vada sama o sobě nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť podstata věci tkví v aplikovatelnosti výjimky podle § 8a odst. 2 ZSPI, což je z napadeného rozhodnutí seznatelné, byť rovněž ne bezproblémově, když je v něm odkazováno na úpravu obsaženou naopak v § 8b odst. 2 ZSPI, která však v projednávané věci není relevantní vůbec. Žalovaný by tedy každopádně měl dbát na lepší práci s právní úpravou.
41. Právo na soukromí člověka je vnímáno jako jeho právo rozhodnout podle vlastního uvážení, zda, v jakém rozsahu a jakým způsobem mají být skutečnosti jeho osobního soukromí zpřístupněny jiným, a zároveň právo bránit se proti neoprávněným zásahům do této sféry ze strany jiných osob. Cílem tohoto práva je zajistit člověku nerušenost soukromé sféry, v níž může všestranně rozvíjet svoji osobnost. Jde o jedno ze základních osobnostních práv, protože dotčení některých dalších dílčích osobnostních práv je mnohdy současně i zásahem do práva na osobní soukromí. Střet práva na informace s ochranou osobních údajů řeší § 8a ZSPI.
42. Platí přitom, že pravidlo upravené v § 8a odst. 1 ZSPI odkazuje povinný subjekt při rozhodování, zda konkrétní informaci obsahující osobní údaj poskytne, na předpisy upravující jejich ochranu. Těmi jsou v současné době zejména občanský zákoník (§ 86 a násl.) a GDPR. Z tohoto pravidla, které lze považovat za obecnou úpravu, pak § 8a odst. 2 ZSPI stanoví výjimku, tedy obsahuje speciální úpravu (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 7. 2024, č. j. 1 As 93/2024-26). Aby mohla být informace obsahující osobní údaj podle tohoto ustanovení poskytnuta, musí být kumulativně splněny následující podmínky: 1) musí jít o osobní údaj osoby, 2) která je zaměstnancem veřejné správy a 3) tento osobní údaj vypovídá o úřední činnosti, funkčním či pracovním zařazení dané osoby. Jsou-li tyto podmínky splněny, je nutno danou informaci obsahující osobní údaj poskytnout. Žalovaný se tedy mylí, že poskytnutí této informace je i při splnění těchto podmínek závislé na provedení jakéhosi testu proporcionality mezi poskytnutím informace a zásahem do soukromí dotčené osoby.
43. V posuzované věci jde o poskytnutí podpisu úřední osoby, (dnes již bývalého) zaměstnance územně-správního celku (města Sokolova) zařazeného do oddělení správních deliktů odboru právního a živnostenského úřadu Městského úřadu Sokolov. Je proto namístě

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

aplikovat nikoli obecnou úpravu obsaženou v § 8a odst. 1 ZSPI, ale naopak úpravu speciální obsaženou v § 8a odst. 2 ZSPI.

44. Soud tedy přikročil k provedení shora uvedeného tříkrokového testu. Pokud jde o podmínku sub 1), tedy zda se ve věci vůbec jedná o osobní údaj, ta je splněna. Podpis je považován za zpravidla vlastnoručně provedenou značku připojovanou fyzickou osobou pod konkrétní text, který má vyjadřovat buďto srozumění s obsahem daného textu, a/nebo jeho autorství. Osobním údajem se dle shora citovaného čl. 4 odst. 1 GDPR rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné osobě. Jde tedy o otázku, zda lze prostřednictvím podpisu určitou osobu identifikovat. Lze na ni odpovědět tak, že ačkoliv ze samotného podpisu konkrétní osobu zpravidla jednoznačně identifikovat nelze, je nutné přihlédnout ke kontextu konkrétní věci. Pakliže se jedná o podpis úřední osoby připojený pod stejnopis rozhodnutí správního orgánu, v němž je tato úřední osoba současně označena svým jménem, příjmením, služebním zařazením a zaměstnáním, je nutno dovodit, že se o osobní údaj jedná, protože skrze takový podpis již konkrétní osobu identifikovat možno je.
45. O splnění podmínky sub 2) není v posuzované věci žádného sporu. Jde tu o podpis osoby, která v dané době byla zaměstnancem města Sokolova zařazeným do orgánu veřejné správy (městského úřadu Sokolov) a která byla ve věci, v níž rozhodovala, oprávněnou úřední osobou ve smyslu § 15 odst. 2 správního řádu.
46. Jako klíčovou – a s ohledem na obsah žaloby a vyjádření žalovaného k žalobě i spornou – v posuzované věci je však třeba vyhodnotit otázku, zda je v posuzované věci splněna i podmínka sub 3), totiž zda daný podpis vypovídá o úřední činnosti, funkčním či pracovním zařazení dané osoby. Soud dospěl k závěru, že tomu tak není.
47. Podpis oprávněné úřední osoby je obsahovou součástí písemného vyhotovení správního rozhodnutí podle § 69 správního řádu. Plní na něm jednak roli identifikace konkrétní úřední osoby a jednak stvrzení obsahu touto oprávněnou úřední osobou. Jde tedy o jakousi finalizaci role, kterou hraje ve správním řízení oprávněná úřední osoba. Absence podpisu oprávněné úřední osoby na písemném vyhotovení rozhodnutí je vadou, která může podle konkrétních okolností založit buď jeho nezákonnost nebo i nicotnost (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2014, č. j. 9 As 34/2014-76 bod 16). Podle § 3 odst. 3 ZSPI platí: *„Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.“* Z této skutečnosti však podle názoru soudu ještě nelze dovozovat, že podpis oprávněné úřední osoby na vyhotovení rozhodnutí vypovídá o její úřední činnosti.
48. Z vlastního provedení tohoto podpisu se totiž není možno dozvědět o úřední činnosti, funkčním či pracovním zařazení dané úřední osoby nic. Tyto informace ve smyslu § 8a odst. 2 ZSPI jsou totiž obsaženy v samotném jméně a příjmení oprávněné úřední osoby, popřípadě v uvedení jejího pracovního zařazení uvedeným pod jménem a příjmením. V daném případě se jedná o tento údaj: *„Jana Svobodová, referent oddělení správních deliktů, oprávněná úřední osoba“*. Tyto údaje nepochybně o úřední činnosti této úřední osoby vypovídají, neboť spojují konkrétní osobu s jejím pracovním zařazením a s funkcí oprávněné úřední osoby v dané věci. Určité provedení jejího vlastnoručního podpisu však tuto výpovědní hodnotu nemá.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

49. Ilustrovat tento závěr lze i na tom, co ostatně uvedl sám žalobce ve své replice ze dne 28. 6. 2024 k vyjádření žalovaného k podané žalobě. Žádné oprávněné úřední osobě totiž vskutku nic nebrání, aby ve svém pracovním životě používala jiné provedení svého podpisu, než jaké používá ve svém osobním životě. Nic jí nebrání ani v tom, aby (jistěže v extrémním a vysoce nepravděpodobném, protože značně nepraktickém případě) dokonce každé jí podepsované rozhodnutí podepsala jinak provedeným podpisem. Tato skutečnost má podle názoru soudu závažné implikace do řešení otázky, zda je provedení vlastnoručního podpisu úřední osoby informací podle § 8a odst. 2 ZSPI. Je z ní totiž patrné, že žalobcova představa, že bude-li mu konkrétní provedení podpisu oprávněné úřední osoby na jím žádaném rozhodnutí poskytnuto, bude moci zkontrolovat, zda „*je pod rozhodnutím vskutku podepsána oprávněná úřední osoba*“, je spíše iluzorní než pravděpodobné. Žalobce totiž ani v případě poskytnutí konkrétního provedení daného podpisu stejně nemá jak prakticky ověřit, zda jde o podpis právě té osoby, jejíž jméno, příjmení a pracovní zařazení je na vyhotovení rozhodnutí uvedeno. V tom se právě zrcadlí skutečnost, že konkrétní provedení podpisu nemá vlastní informační hodnotu.
50. Se žalobcem lze sice souhlasit, že samotný podpis písemného vyhotovení rozhodnutí je formální náležitostí takového rozhodnutí, a proto jeho podepsání je součástí úředních povinností oprávněné úřední osoby. To však ještě automaticky nečiní ze samotného *provedení* tohoto podpisu informací ve smyslu § 8a odst. 2 ZSPI. Podstatná může být maximálně otázka, zda vůbec je ono vyhotovení rozhodnutí podepsáno. Což ovšem vyplývá již z toho, že provedení tohoto podpisu bylo anonymizováno, tj. začerněno. Pokud by se na tomto vyhotovení podpis vůbec nenacházel, nebylo by ani co anonymizovat.
51. Z těchto závěrů již plyne, že podmínky poskytnutí provedení vlastnoručního podpisu oprávněné úřední osoby, jež vyhotovila žalobcem žádané rozhodnutí, nebyly v projednávané věci splněny.

Závěr a náklady řízení

52. Soud dospěl závěru, že žaloba, jíž se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, není důvodná, výrokem I. tak žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
53. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: „*Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.*“ Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaný, neboť žaloba byla soudem zamítnuta. Ten se ale práva na náhradu nákladů řízení vzdal. Proto soud výrokem II. tohoto rozsudku rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Plzeň 16. října 2024

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.